

& iam unigenitum. Unū quippe uer-
 bum dī pater genuit de se ipso. p̄ quē
 om̄a creauit ex nihilo. In principio
 erat uerbum. & uerbum erat apud
 dīm. & dī erat uerbum. Hoc erat in
 principio apud dīm. Omnia p̄ ipsū
 facta sunt. & sine ipso factū ē nihil.
 In hoc autē quod p̄ illud uerbum
 dī p̄ om̄a fecit ostenditur quia
 hoc uerbum genuit ipse nō fecit.
 Illud igitur uerbum de dō dī est.
 de creatore creator. ē. Unde hoc in
 se naturaliter habet & ēē. quod pat̄
 ē. Natus ē itaq. de patre dō filius dī.
 alter in p̄sona. non alius in natura.

pater ē. al̄ ille quod filius ē. ne ut
 tam al̄ dī. qui pat̄ & filius unus ē
 dī. Quap̄pt̄ quando de patre dō & filio
 dō nascitur sermo. digne dicimus al-
 terum ēē patrem. & alterum filium. & nichilomin⁹
 Cum enim dicimus alterū ēē pat̄. al̄ ^{digne digne di}
 rum filium. ^{cū unū dīm ēē} discretas p̄sonas genitoris
 genit̄q. monstramus. Cum uero dici-
 mus unum dīm ēē patrem & filium.
 Ipsam unam naturam in discrete di-
 uinitatis ostendimus; altera ē enim
 p̄sona genitoris & genit̄. quando
 uero sufficienter aut digne loqui po-
 terit quis de quo. homo de dō. mortalis
 de immortali. uisibilis de inuisibili. mu-

